

N-am știut să-l recunoaștem!

INTRO: Procurați-vă, în cazul în care această piesă va fi improvizată într-o sală și nu în teatru, câteva becuri colorate (veioze): 1 albastru, 1 roșu, 1 verde și 1 galben.

SCENOGRAFIE: un castel desenat pe un carton/pânză; ideal ar fi să umple jumătatea dreaptă a fundalului scenei. Necesari pentru jocul cu umbre!

SCENA 1 – GRĂDINA

luminată de becul/farul roșu...e important ca actorii să stea în bătaia acestei lumini (tocmai pentru că aceste lumini colorate sunt mai slabe de obicei decât lumina albă), să fie vizibile (pe cât posibil) personajele principale...

ISUS: Să intrăm!

PRIMUL APOSTOL: Dar am mai fost aici!

ISUS: Se vor întâmpla multe în astă seară...

AL 2-LEA APOSTOL: E deja târziu... e frig...

PRIMUL APOSTOL: Mie unul îmi este teamă... am un presentiment ciudat în seara aceasta, nu știu de ce... e ca și cum s-ar întâmpla ceva groaznic!

ISUS: Să intrăm! Veniți! Vreau să petrec aceste momente împreună cu voi, în rugăciune!

AL 2-LEA APOSTOL: Mereu ne-am rugat... nu că nu mi-ar place, dar pe frigul acesta...

AL 3-LEA APOSTOL: (*mirat, cu voce puternică*) Voi ați observat? Lipssește unul dintre noi!

AL 2-LEA APOSTOL: Vezi! Cum spuneam și eu... e mai bine să ne întoarcem acasă... nu e frig și suntem toți!

ISUS: Este o seară diferită de celelalte! E importantă! ...poate cea mai importantă din câte am petrecut împreună în rugăciune!

PRIMUL APOSTOL: Încep să tremur de frică... este atât de întuneric aici... luna și-a procurat o mască strănă în această noapte...

ISUS: Pierdem timpul... veniți cu mine, e important!

AL 2-LEA APOSTOL: Bine, să mergem... de dragul tău...

PRIMUL APOSTOL: Stați aproape... nu vă mai îndepărtați, mi-e frică!

ISUS: Nu va fi ușor... pentru prima oară simt că... e adevărat, ceața asta îmi pătrunde-n oase... să ne rugăm!

AL 3-LEA APOSTOL: Începe tu, Isuse!

ISUS: Să ne rugăm în tăcere... Ah! Îmi vine să strig de durere! ...dar am nevoie de liniște!

PRIMUL APOSTOL: *(către ceilalți doi)* Se comportă tare ciudat... parcă i-ar fi teamă de ceva...

AL 2-LEA APOSTOL: Da, de parcă ar urma să facă ceva de care-i este teamă... pare nesigur...

..câteva secunde de liniște totală...se poate aprinde și becul/farul verde, pentru a mări lumina pe scenă.

ISUS: O! Nu! ... *(plânge)*

PRIMUL APOSTOL: S-a întâmplat ceva? Ce este? *(îl privește pe Isus îngenunchat... se apropie de el... se reîntoarce la ceilalți... adorm toți!)*

..câteva secunde de liniște întreruptă din când în când de suspinele lui Isus...

ISUS: *(cu voce tare)* Tată... dacă este posibil... să treacă...

...ucenicii se trezesc din somn. Primul apostol merge la Isus să vadă ce se întâmplă!

PRIMUL APOSTOL: Isuse, stai bine?

AL 2-LEA APOSTOL: *(către al treilea apostol)* Ce proști mai suntem... am adormit tocmai acum...

PRIMUL APOSTOL: Veniți repede! ...e... e plin de sânge! Cred că are febră! Nu știu ce se întâmplă cu el!

ISUS: *(se ridică, cu mâinile întinse spre cer)* Doamne, nu voia mea ci a ta să se facă!

...apostolii cad în genunchi în fața lui... între timp se aud zgomote în depărtare... sunt din ce în ce mai puternice, din ce în ce mai aproape... zgomote de arme, de lanțuri, de lume agitată.

Întră în scenă Iuda: muzică de suspans cu volum ceva mai ridicat. Privirea lui este pierdută... în mână 30 de arginți... se apropie confuz de Isus, volumul sonor al muzicii crește, devine insuportabil! Toată lumea de pe scenă este înmărmurită!

Iuda își apropie lent buzele reci de obrajii lui Isus și îl sărută pe obraz! În momentul în care l-a sărutat pe obraz, muzica se oprește brusc! Tăcere de mormânt, în care se aude doar zgomotul celor 30 de arginți pe care Iuda îi învârte disperat dintr-o mână în alta... lumea e încremenită! ...

ISUS: *(privindu-l cu compasiune)* Prietene...

*Iuda nu îl poate privi în ochi; fuge în colțul scenei...
Isus se adresează acum mulțimii...*

ISUS: Eu sunt cel pe care îl căutați!

...mulțimea încremenește... rămân parcă blocați

ISUS: V-am spus, doar! Eu sunt!

De această dată forfotă mare în mulțime.. după câteva secunde se aude un urlet disperat. Isus se întoarce și vede un soldat cu mâna plină de sânge la ureche. I se adresează lui Petru.

ISUS: Petru! Bagă sabia în teacă!

Petru este îmbrâncit de un alt soldat și cade în timp ce Isus vindecă urechea primului soldat cu un gest simplu.

Alți 2 soldați cu catene de fier în mână, se apropie de Isus, îl leagă la mâini și se îndreaptă spre ieșire! Iese toată lumea...

Se aud acum doar zgomotele lanțurilor în spatele scenei, întrerupte la un moment dat de un rânet triumfător și de lumina albastră care înlocuiește luminile precedente, iluminând acum castelul; de aici vocea marelui preot Ana. Ideal ar fi dacă ar fi reprezentat de o umbră pe castel.

ANA: Mai bine să moară un singur om... *(continuă să râdă sarcastic)*

fine I-a scenă...

SCENA 2 – TRĂDARE

*luminată de becul/farul roșu într-un colț, iar pe scenă cele albe, nu prea multe...e seară și suntem în curtea templului, iluminată de focurile aprinse de paznici...
...pe scenă 2/3 care stau în jurul focului și 3/4 femeii într-un colț. Intră Ioan și se duce la unul din paznicii de lângă foc... îl salută:*

IOAN: Bună-seara! Cam frig în noaptea asta!

PORTAR: Mie-mi spui Ioane... ai auzit ultima veste?

IOAN: Ce s-a mai întâmplat?

PORTAR: Eh, aici pe la noi se întâmplă întotdeauna câte ceva nou...

IOAN: Spune, spune! Nu te mai lungi atât!

PORTAR: L-au arestat pe regele iudeilor!

IOAN: Cum... *(simte că îi vine să plângă, dar încearcă să se abțină... inima i se sfâșie de durere, dar nu poate să se dea de gol...)*

PORTAR: Ce ai măi omule? Ești bolnav cumva?

IOAN: *(revenindu-și cât de cât)* Nu-ți fă probleme! Trece! E de ceva timp ... nu știu nici eu ce am!

PORTAR: Vino și te încălzește nițel la foc... poate așa îți mai trece!

IOAN: Am uitat să-ți spun... nu sunt singur, am venit cu un prieten... poate intra și el?

PORTAR: Numai să stați atenți! Dacă află Caiafa că las lume străină aici... înțelegeți ce vreau să spun, nu? E în joc pielea mea!

IOAN: Nici o grijă! O să am grijă! Mulțumesc prietene! *(întoarce capul spre intrare și îl strigă pe Petru)* Vino prietene! Intră și tu... să ne încălzim nițel la foc!

...pe scenă apare Petru... e puțin cam speriat...

PETRU: Mulțumesc Ioane!

IOAN: *(ca și cum ar fi singuri pe scenă)* Mi se rupea inima-n mine când vorbeam cu portarul... știi... un vechi amic de familie... dar cum să-i spun că suntem și noi apostolii lui Isus? M-ar fi omorât de viu!

PETRU: E rău de tot... dacă l-au adus aici, înseamnă că nu mai are nici o scăpare... poate un miracol... Oare ce-i fac soldații lui Isus?

IOAN: Dumnezeu să-l aibă în pază!

UN OM: *(parcă trezit din amorțeală... se adresează lui Petru)* Și tu erai cu el!

O FEMEIE: Da, îl recunosc după accent!

UN ALT OM: Și tu!

ISUS:

...se aud voci din culise: Și tu! Și tu! Da! Și tu! Fundal sonor: o inimă care bate din ce în ce mai tare... ca și cum ar trăi un coșmar... se agită! Se aude respirația... din ce în ce mai agitată... se aude pe același fundal sonor și vocea lui Petru: Ce să fac? Cum să spun că eram cu el? mă vor ucide! Nu! Mi-e teamă! Tremur tot... frică... ce să fac? Toată această combinație de pe fundal e întreruptă brusc de urlatul puternic al lui Petru:

PETRU: Nuuuuu! Nu-l cunosc! Lăsați-mă în pace! Eu nu-l cunosc! Jur!

...Petru răsuflă ușurat... din nou fundalul sonor, de această dată în surdina, e vocea lui Petru: Uff! Ce bine! Am scăpat și de data asta! Mi-am salvat pielea... ah! Ce bine! În timp ce se aude această voce, lumina încet-încet se stinge... rămâne doar o lumină slabă proiectată pe castel.

..această „ușurare sonoră” a lui Petru este întreruptă brusc de zgomotul puternic cauzat de o palmă: mâna puternică a unui soldat se izbește de obrazul lui Isus pe care îl plesnește: SCHIAFFF!

...liniște de mormânt!

ISUS: *(se vede doar umbra lui... de altfel scena de mai sus cu palma e reprezentată tot prin umbre proiectate pe castel...)* Am fost mereu cu voi... am învățat prin piețe... nu am făcut nimic în ascuns... am vrut să vă ofer salvarea voastră de păcat...

...liniște de mormânt! 8-10 sec., după care scena se luminează din nou, de această dată o lumină albastră proiectată pe castel... liniștea de mormânt continuă, până când 30 de arginți cad din vârful castelului... zgomotul e evident... (zgomotul poate fi reprodus de fundalul sonor, prelungit și cu volumul puțin mai ridicat).. e ca și cum aceste monede ar cădea pe niște scări infinite. Zgomotul e însoțit de urletele disperate ale lui Iuda... ca și cum ar arde de viu.

...în centrul scenei, focul se stinge... lumina roșie luminează fața lui Petru. Umbra cocoșului și fundalul sonor care reproduce de 3 ori cotcodăcitul acestuia. Petru izbucnește în plâns... l-am trădat... nu! Eu care spuneam că mi-aș da și viața pentru el... l-am trădat... nu... de ce? În timp ce vocea lui Petru continuă, fundal sonor: muzică tragică... Petru cade ghemuit în mijlocul scenei... plânge... luminile se sting încet!

fine a II-a scenă...

SCENA 3 – PILAT

...scena e luminată bine... suntem în palatul lui Pilat. Urmează un dialog calm între el și Isus...

PILAT: Ce acuză aduceți împotriva acestui om?

ACUZATORUL: Dacă n-ar fi un răufăcător, nu l-am aduce aici!

...scurtă pauză...

PILAT: Tu ești regele iudeilor?

ISUS: O spui de la tine sau alții ți-au sugerat aceasta?

PILAT: Sunt eu oare iudeu? Mai marii preoților, capii poporului, te-au adus la mine; ce ai făcut?

ISUS: Regatul meu nu este din această lume, altfel aș fi combătut! Regatul meu nu este de aici!

PILAT: Deci, ești rege!

ISUS: Tu o spui; eu sunt rege! Pentru aceasta m-am născut și am venit în lume: pentru a fi martor al adevărului!

PILAT: Ce este adevărul?

...pauză. Întineric beznă pe scenă. Se aude vocea lui Pilat:

PILAT: Nu găsesc în el nici o vină!

...fundal sonor: murmur de protest din partea poporului... din nou lumină (roșie), umbre și voci la castel.

VOCEA LUI PILAT: Nu găsesc în el nici o vină! Aveți un obicei: eliberarea unuia dintre prizonieri cu ocazia Paștelui! Așadar, vreți să vi-l eliberez pe regele iudeilor?

VOCEA POPORULUI: *(reprezentat de umbre)* – Nu pe acesta! Pe Baraba!

... întineric beznă! Se aud pașii lui Baraba eliberați de lanțurile grele... râsete de bucurie: vocea să fie precum cea a unuia care a răgușit din cauza prea multor țigări fumate în viață, un tip sigur pe sine, îngâmfat!

VOCEA LUI PILAT: Îl voi flagela... poate așa vor înțelege că acest om este nevinovat; eu unul nu găsesc în el nici o vină!

... o lumină galbenă slabă. Deocamdată nimeni pe scenă...fundal sonor: strigăte de durere, biciuitori, râsetele soldaților... 10 sec. Acum apare pe scenă Isus încoronat cu spini, un băț în mână și o mantie roșie. Se aprinde lumina roșie.

SOLDAT: Ave, rege! *râde sarcastic...*

UN ALT SOLDAT: *(îi dă o palmă)* Spune, rege... cine te-a lovit? *râde sarcastic...*

Apare Pilat!

ISUS: Iată omul!

Lumini și umbre agitate la castel, voci: - Răstignește-l! Ce mai aștepti? Avem o lege...

PILAT: Dar nu găsesc în el nici o vină!

VOCE DIN POPOR: S-a făcut rege, iar noi nu avem alt rege decât pe Cezar!

Se sting luminile.

VOCEA LUI PILAT: Îl voi răstigni pe regele vostru!

fine a III-a scenă...

SCENA 4 – MARIA

...lumini galbene și roșii.

...fundal sonor: o muzică „dulce”... se aude vocea Mariei...este tristă, nostalgică, confuză... inima îi este plină de durere... simte că îl va pierde pe fiul ei drag.

Aceste versuri recitate se pot înregistra împreună cu fundalul sonor. E foarte important ca să iasă bine această scenă: cuvinte clare, pronunțate bine, fără grabă, cu intonație... pline de sentimente... trebuie să para cât mai reală. Maria îngenunchiată în mijlocul scenei!

MARIA: În ochii mei se reflectă privirea lui...

Îi simt trupul cum îmi scapă printre degete...

aș face orice ca să-l salvez!

În mine, doar durere...

Inima mea e cu el sub cruce.

Durerea e prea mare pentru

a mai putea da glas cuvintelor

... acum fără sens!

Sunt departe de el acum,

dar privirile noastre

au rămas încleștate; în ochii mei

se reflectă privirea lui!

Durerea se transformă lent... în speranță!

Timpul? Era parcă ieri...

gingaș... îmi zâmbea

în brațe, umplându-mi inima de bucurie...

I-am iubit mai mult decât ar putea face

o mamă... inima mea

e acum sub cruce... încerc să-l alin,

dar palmele mele ușoare

împietresc pe suprafața plină de răni

a acestui corp, redus de pumni și bice.

Pe fața-i blândă, lacrimile

au umplut suferința...

mă-ntreb de unde-atâta sânge!

Arde... simt că în el iubirea nu s-a stins!

De unde atâta putere?

Acum mă consolează el...

privirea lui îmi dă speranță!

VOCEA LUI ISUS: Maria!

MARIA: *(continuă)* Lăsați-mă soldați, vă rog!
O clipă doar... e ultimul lucru
pe care...

Primește-o! A fost mereu și va fi și acum
doar pentru tine! E inima mea!

Îți mulțumesc pentru iubirea
Ce mi-ai dat tu în schimb... e pentru ceilalți! Îți promit!

...se aude vocea uni soldat care îl împinge în scenă pe Simon din Cirene:

SOLDAT: Mai repede, țărane, că nu e timp!

SIMON DIN CIRENE: Eu nu am nici o legătură cu acest om! Ce am făcut eu?

MARIA: *(ridicându-se brusc)* Nuuuu!

...e un strigăt de durere, pe scenă apare și Isus cu crucea în spate. Soldatul îl îmbrânțește pe Simon din Cirene care se împiedică de trupul lui Isus: cad amândoi... Maria aleargă spre Isus, îmbrățișându-l... plânge... Soldatul o lasă 10 sec., după care o separă de Isus: o împinge în mod brutal, cu dispreț! Se întoarce spre Simon din Cirene și-l obligă să ia crucea lui Isus pe umerii săi. Simon ia crucea! Rămâne pe loc. Toată scena se concentrează acum pe dialogul dintre Isus și Simon:

ISUS: *îl privește insistent în ochi; nu spune nici un cuvânt.*

SIMON DIN CIRENE: *(cu voce șoptită... extaziată aproape)* Ce privire senină! *(volumul vocii crește)* Cum poate oare un om să fie atât de senin, după ce a fost maltratată în acest hal?

ISUS: *...continuă să-l privească în tăcere...*

SIMON DIN CIRENE: Văd sânge peste tot! Spinii ți-au rupt genele... rănilor s-au redeschis a mia oară... ar fi putut fi mai blânzi cu tine... în viața mea nu am văzut unul mai chinuit decât tine... greutatea crucii pentru mine este nimic în confrunt cu durerile tale... dar lucrul cel mai impresionant este.. privirea ta senină...

ISUS: *...îl privește în tăcere...*

SIMON DIN CIRENE: Sunt eu oare cel care are nevoie de ajutor?

SOLDATUL: Ajunge... sunteți amândoi nebuni de legat! Dă-i crucea!

SIMON DIN CIRENE: Dar...

...soldatul îl împinge

SOLDATUL: La o parte țăran prost ce ești!

Scena se întunecă... fundal sonor: muzică „tragică”, zgomote de arme și murmuratul mulțimii... la un moment dat strigătul puternic al Mariei:

MARIA: *(apare brusc pe scenă)* Nuuuu! Fiul meu! Nu!

Se aprinde lumina albastră... doar aceasta. În locul castelului se vede acum crucea cu Isus răstignit: crucea desenată pe un carton, iar actorul care îl reprezintă pe Isus în fața crucii ca și cum ar fi răstignit.

ISUS: *privind-o pe Maria* – Femeie, iată fiul tău!
Privindu-l pe apostolul Ioan aflat sub cruce – Iată mama ta!

...fundal sonor: zgomotul produs de un cutremur, furtună, ploaie... la un moment dat o voce în toiul acestui haos:

CENTURIONUL: Cu adevărat acesta era Fiul lui Dumnezeu!

Intră un soldat grăbit și înfițe sulița în coasta lui Isus. În acest moment se sting toate luminile și din nou fundal sonor: susurul unui pârlâiaș... apa curge lin...10-15 sec.

fine a IV-a scenă...

SCENA 5 – EMAUS

...lumini galbene amestecate cu cele roșii. Pe scenă rămâne crucea de carton dar fără Isus... intră 2 oameni triști care discută între ei:

PRIMUL: Speram noi multe, da uite că n-a fost să fie!

AL 2-LEA: Mare păcat ca l-au omorât... ar fi putut face multe pentru noi!

PRIMUL: Așa este!

ISUS: *(apare pe neașteptate în spatele lor)* – Oameni buni, despre ce vorbiți?

PRIMUL: Despre Isus...

ISUS: Aaaa!... *îi privește mirat..*

AL 2-LEA: Ești oare singurul străin în Ierusalim? Toată lumea știe de Isus... numai tu...

ISUS: Ce să știu?

PRIMUL: A fost ucis...

AL 2-LEA: Era un profet mare... puternic în fapte și cuvinte, în fața lui Dumnezeu și a oamenilor.

PRIMUL: Mai marii preoților, capii poporului l-au dat pe mâna lui Pilat ca să-l răstignească!

AL 2-LEA: Noi credeam că el e salvatorul Israelului!

PRIMUL: În plus, unele femei au mers la mormânt și nu l-au găsit... corpul lui a dispărut!

AL 2-LEA: Mai spun femeile astea că au văzut niște îngeri care le-au spus că Isus este viu!

PRIMUL: Ucenicii lui au fost și ei la mormânt și au constatat același lucru...

ISUS: *(cu autoritate)* Ce greu e pentru voi să înțelegeți! De ce nu credeți în cuvintele profeților? Oare nu trebuia Isus să suporte toate aceste chinuri și să moară pentru a vă salva de păcate?

...fond muzical: muzica de abia ce se aude, e acoperită de dialogul șoptit între cei trei... din când în când se aude „Da!”, „Chiar așa este!” ... 10 sec.

AL 2-LEA: Aproape am ajuns! Să intrăm și să mâncăm. E seară târziu!

PRIMUL: Vino cu noi!

ISUS: Aveți o pâine?

Se așează toți 3 la o masă, primul îi aduce pâinea lui Isus.

ISUS: *(ridicând pâinea cu ambele mâini, în timp ce se aprind toate luminile de pe scenă)* Binecuvântat să fii Dumnezeu! Binecuvântează și această pâine! Este trupul meu *(privindu-i pe cei doi)* pe care îl împart cu voi! *(rupe pâine în două și dă câte o bucată fiecăruia... în timp ce cei doi mănâncă, el iese din scenă...)* Aceste fraze trebuie să fie spuse în mod foarte clar, cu bucurie și cu voce tare. Sunt plini de fericire!

PRIMUL: Dar... ai văzut? Era chiar Isus înviat!

N-am știut să-L recunoaștem!

Andrei Felix, sdb

-piesă de teatru pentru Paști...

AL 2-LEA: Da, era chiar el... și noi nu am știut să-l recunoaștem de la început... Să mergem să-i anunțăm și pe ceilalți! Cristos a înviat! A înviat cu adevărat!

Părăsesc scena în grabă. Fond muzical glorios: ar fi bine cu text... o melodie în care se proclamă că Isus a înviat! După 10 sec. toți actorii pe scenă: fac închinul și fiecare spune (vedeți voi dacă e cazul sau nu), fără o ordine prestabilită, în timp ce muzica continuă nestingherită: „Cristos a înviat!”.

fine